

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către administratorul Societății cu Răspunderea Limitată „Vivaura-CH”,

în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu Răspunderea Limitată „Sansilvia”, Popaz Vera cu privire la validarea popririi prin încasarea datoriei de la terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspunderea Limitată „Sansilvia”, Popaz Vera cu privire la validarea popririi,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2014, SRL „Sansilvia” a depus în instanța de insolvabilitate cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de întreprindere fondată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014, cererea SRL „Sansilvia” a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, a fost dispusă intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Sansilvia”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului SRL „Sansilvia” și distribuirii produsului rezultat, fiind numită în calitate de lichidator Popaz Vera.

La 24 decembrie 2014, lichidatorul SRL „Sansilvia” în proces de insolvabilitate - Popaz Vera a depus în instanța de insolvabilitate cerere privind validarea popririi înființate față de terțul poprit SRL „Vivaura-CH” și încasarea din contul acesteia în beneficiul SRL „Sansilvia” sumei de 11 942 250 lei cu titlu de datorie.

În motivarea cererii lichidatorul a indicat că la 31 martie 2014 și la 04 aprilie 2014, SRL „Sansilvia” a efectuat livrări către SRL „Vivaura-CH” în sumă de 11 942 250 lei prin următoarele facturi fiscale: seria JB0988409 din 31 martie 2014 în sumă de 269 200 lei; seria JB0988410 din 31 martie 2014 în sumă de 440 500 lei;

seria JB0988411 din 31 martie 2014 în sumă de 440 500 lei; seria JB0988412 din 31 martie 2014 în sumă de 903 800 lei; seria JB0988413 din 31 martie 2014 în sumă de 661 450 lei; seria JB0988414 din 31 martie 2014 în sumă de 323 000 lei; seria JB0988415 din 31 martie 2014 în sumă de 869 900 lei; seria JB0988416 din 31 martie 2014 în sumă de 1 344 300 lei; seria JB0988417 din 31 martie 2014 în sumă de 82 300 lei; seria JB0988418 din 31 martie 2014 în sumă de 43 2000 lei; seria JB0988419 din 01 martie 2014 în sumă de 677 900 lei; seria JB0988420 din 31 martie 2014 în sumă de 523 300 lei și seria JB0988421 din 04 aprilie 2014 în sumă de 1 810 000 lei.

Menționează lichidatorul că, la data intentării procesului de insolvență, datoria SRL „Vivaura-CH” față de SRL „Sansilvia” a constituit suma de 11 942 250 lei.

În acest sens, la 24 noiembrie 2014, administratorul insolvenței a înaintat somația SRL „Vivaura-CH” privind înființarea popririi și acordarea ultimului termen de 5 zile pentru restituirea către SRL „Sansilvia” a sumei de 11 942 250 lei cu titlu de datorie.

Sușține lichidatorul că somația a fost recepționată de către SRL „Vivaura-CH” la 26 noiembrie 2014, fapt confirmat prin avizul de recepție, însă aceasta nu a îndeplinit obligația de achitare a sumei conform somației înaintate.

Solicită lichidatorul SRL „Sansilvia” în proces de insolvență - Popaz Vera validarea popririi înființate față de terțul poprit SRL „Vivaura-CH” și încasarea din contul ultimei în beneficiul SRL „Sansilvia” a sumei de 11 942 250 lei cu titlu de datorie.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2015, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Sansilvia”, Popaz Vera privind validarea popririi și s-a dispus încasarea din contul SRL „Vivaura-CH” în beneficiul SRL „Sansilvia” a sumei de 11942250 lei cu titlu de datorie.

La 26 februarie 2015, „Vivaura-CH” a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență din 16 februarie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, a fost admis recursul declarat de SRL „Vivaura-CH”, casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2015 și restituită pricina la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, avocatul Lungu Vasile în interesul SRL „Vivaura-CH”, printr-o cerere scrisă adresată instanței de insolvență, a solicitat scoaterea de pe rol a cererii lichidatorului SRL „Sansilvia” în procedura falimentului, Popaz Vera împotriva terțului poprit SRL „Vivaura-CH” cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de 11 942 250 lei de la terțul poprit, pe motivul nerespectării de către lichidatorul a procedurii prealabile prevăzute de art. 26 alin.(2) al Legii insolvenței.

Referindu-se în acest sens la decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, prin care s-a constatat faptul că recepționarea notificării prealabile, precum și a citației pentru ședințele de judecată de către persoana fizică Trofimova a creat dubii rezonabile ca respectiva notificare să nu fie recepționată de către SRL „Vivaura-CH”.

Prin încheierea protocolară din 14 martie 2016, Curtea de apel Chișinău a dispus respingerea demersului cu privire la scoaterea cererii de pe rol.

Ulterior, terțul poprit SRL „Vivaura-CH”, reprezentat de avocatul Vasile Lungu, a depus un demers în temeiul art. 43 alin.(2) lit. h) CPC, prin care a solicitat strămutarea pricinii pentru judecare la o altă instanță, pe motivul bănuielii că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele pricinii sau de calitatea participanților la proces.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016, a fost respinsă cererea avocatului Vasile Lungu în interesele SRL „Vivaura-CH” cu privire la strămutarea pricinii la o altă instanță și restituită pricina pentru examinare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, a fost admisă cererea înaintată de către lichidatorul SRL „Sansilvia” Popaz Vera și Țurcan Corneliu privind succesiunea în drepturi procedurale, fiind substituit lichidatorul SRL „Sansilvia” în proces de insolvență Popaz Vera cu succesorul ei în drepturi, Țurcanu Corneliu în cauza pornită la cererea înaintată de lichidatorul SRL „Sansilvia” Popaz Vera cu privire la validarea popririi, prin încasarea datoriei de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016 a fost respins recursul declarat de avocatul Vasile Lungu în interesele SRL „Vivaura-CH” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Sansilvia”, Popaz Vera, substituită cu Țurcanu Corneliu, cu privire la validarea popririi prin încasarea datoriei de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH”, fiind validată poprirea înființată de SRL „Sansilvia” în proces de insolvență, substituită cu Țurcanu Corneliu față de terțul poprit SRL „Vivaura-CH” în sumă de 11 942 250 lei și încasat de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH” în beneficiul lui Țurcanu Corneliu suma de 11 942 250 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 50 000 lei.

La 30 decembrie 2016, SRL „Vivaura-CH”, prin intermediul Curții Supreme de Justiție, a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, solicitând admiterea acestuia casarea hotărârii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, susținând că în ședința de judecată din 14 martie 2016 terțul poprit SRL „Vivaura-CH” a înaintat instanței un demers, prin care a solicitat scoaterea de pe rol a cererii înaintate de SRL „Sansilvia” în procedură de faliment, în persoana lichidatorului Popaz Vera cu privire la validarea popririi prin încasarea de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH” a sumei de 11 942 250 lei.

Însă, urmare a examinării demersului privind scoaterea de pe rol a cererii nominalizate, contrar prevederilor art. 268 (1) și (2) CPC, instanța de insolvență a emis o încheiere protocolară de respingere a demersului respectiv, pe când în corespundere cu normele precizate instanța de insolvență era obligată să emită o încheiere susceptibilă de atac odată cu fondul cauzei.

De asemenea, invocă că în ședința de judecată din 19 decembrie 2016, din partea terțului poprit SRL „Vivaura-CH” s-a prezentat avocatul Stela Cebotari prezentând mandatul 1080413 din 19 decembrie 2016 și ținând cont de faptul că, contractul de asistență juridică nr.070 a fost semnat în data de 19 decembrie 2016, adică în aceeași zi a ședinței de judecată, avocatul Stela Cebotari a solicitat amânarea

ședinței de judecată pe un termen restrâns cu acordarea posibilității de a lua cunoștință cu materialele dosarului și a-și formula poziția de apărare.

Cu toate acestea instanța de insolvență a respins cererea, invocând că terțul poprit SRL „Vivaura-CH” a avut suficient timp pentru a-și formula poziția de apărare și a prezenta probele pe care le consideră pertinente și concludente în susținerea poziției sale.

Consideră, că o astfel de abordare a Curții de Apel Chișinău este una incorectă și intră în contradicție cu prevederile CEDO și normele Codului de Procedură Civilă al Republicii Moldova.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeași Lege, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Având în susținere prevederile normei enunțate, la caz se constată că recurentul SRL „Vivaura-CH” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 decembrie 2016 împotriva hotărârii instanței de insolvență din 19 decembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 a fost dispusă intentarea procesului de insolvență față de SRL „Sansilvia”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului SRL „Sansilvia” și distribuirii produsului rezultat, fiind numită în calitate de lichidator - Popaz Vera.

Tot actele cauzei atestă că la 24 decembrie 2014 lichidatorul SRL „Sansilvia”, Popaz Vera a înaintat instanței de insolvență o cerere împotriva terțului poprit SRL „Vivaura-CH” prin care a solicitat validarea popririi cu încasarea de la terțul poprit a datoriei în suma de 11 942 250 lei, concomitent solicitând și încasarea taxei de stat în contul statului.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2015, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Sansilvia”, Popaz Vera privind validarea popririi și s-a

dispus încasarea din contul SRL „Vivaura-CH” în beneficiul SRL „Sansilvia” a sumei de 11942250 lei cu titlu de datorie.

Însă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, a fost admis recursul declarat de SRL „Vivaura-CH”, casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2015 și restituită pricina la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, avocatul Lungu Vasile în interesul SRL „Vivaura-CH”, printr-o cerere scrisă adresată instanței de insolvență, a solicitat scoaterea de pe rol a cererii lichidatorului SRL „Sansilvia” în procedura falimentului, Popaz Vera împotriva terțului poprit SRL „Vivaura-CH” cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de 11 942 250 lei de la terțul poprit, invocând motivul nerespectării de către lichidatorul a procedurii prealabile prevăzute de art. 26 alin.(2) al Legii insolvenței.

Prin încheierea protocolară din 14 martie 2016, Curtea de Apel Chișinău a respins demersul avocatului Lungu Vasile în interesul SRL „Vivaura-CH” cu privire la scoaterea cererii de pe rol.

La fel, actele cauzei denotă că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, a fost admisă cererea înaintată de către lichidatorul SRL „Sansilvia” Popaz Vera și Țurcan Corneliu privind succesiunea în drepturi procedurale, fiind substituit lichidatorul SRL „Sansilvia” în proces de insolvență Popaz Vera cu succesorul ei în drepturi, Țurcanu Corneliu în cauza pornită la cererea înaintată de lichidatorul SRL „Sansilvia” Popaz Vera cu privire la validarea popririi, prin încasarea datoriei de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH”.

Iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016 a fost respins recursul declarat de avocatul Vasile Lungu în interesele SRL „Vivaura-CH” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016.

În procesul examinării pricinii în instanța de insolvență, Țurcan Corneliu în calitate de succesor al lichidatorului SRL „Sansilvia” în proces de lichidare, a solicitat validarea popririi în sumă de 11 942 250 lei, reiterând argumentele din cererea de validare a popririi.

Instanța de recurs constată că instanța de insolvență justificat a admis cererea de validare a popririi depusă de către lichidatorul SRL „Sansilvia” în proces de insolvență împotriva terțului poprit SRL „Vivaura-CH”, a validat poprirea înființată de SRL „Sansilvia” în proces de insolvență, substituită ulterior cu Țurcanu Corneliu, față de terțul poprit SRL „Vivaura-CH” și a încasat de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH” în beneficiul lui Țurcanu Corneliu datoria în sumă de 11 942 250 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 50 000 lei.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 2 al Legii insolvenței, potrivit căruia poprirea, constituie procedura prin care administratorul insolvenței/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

Conform art. 126 alin. (1), (2) și (11) din Legea insolvenței, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului

deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/ lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

Astfel, în interpretarea corectă a normelor menționate este de înțeles că sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente. Totodată, Legea insolvenței obligă debitorul, care înaintează cererea de validare a popririi, de a face dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit.

Având în susținere prevederile normei enunțate, instanța de recurs reține că materialele dosarului denotă incontestabil că SRL „Sansilvia” a efectuat livrări în beneficiul SRL „Vivaura-CH” a unor mărfuri în suma totală de 11 942 250 lei, faptul dat fiind confirmat prin facturile fiscale: seria JB0988409 din 31 martie 2014 în sumă de 269 200 lei; seria JB0988410 din 31 martie 2014 în sumă de 440 500 lei; seria JB0988411 din 31 martie 2014 în sumă de 440 500 lei; seria JB0988412 din 31 martie 2014 în sumă de 903 800 lei; seria JB0988413 din 31 martie 2014 în sumă de 661 450 lei; seria JB0988414 din 31 martie 2014 în sumă de 323 000 lei; seria JB0988415 din 31 martie 2014 în sumă de 869 900 lei; seria JB0988416 din 31 martie 2014 în sumă de 1 344 300 lei; seria JB0988417 din 31 martie 2014 în sumă de 82 300 lei; seria JB0988418 din 31 martie 2014 în sumă de 432 000 lei; seria JB0988419 din 01 martie 2014 în sumă de 677 900 lei; seria JB0988420 din 31 martie 2014 în sumă de 523 300 lei și seria JB0988421 din 04 aprilie 2014 în sumă de 1 810 000 lei, semnate de ambele părți contractante.

Sub acest aspect, având în susținere și prevederile art. 93 pct. 16) din Codul fiscal, care indică că factura fiscală reprezintă acel formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) de către subiectul impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile, instanța de recurs constată că facturile fiscale specificate supra atestă existența unor relații comerciale între SRL „Sansilvia” și SRL „Vivaura-CH”, respectiv sunt susceptibile să probeze livrarea de către SRL „Sansilvia” în beneficiul SRL „Vivaura-CH” a unor mărfuri în suma totală de 11 942 250 lei.

Față de cele precizate în capitolul anterior este absolut evident că datoria terțului poprit SRL „Vivaura-CH” față de SRL „Sansilvia” este certă și exigibilă, fiind scadentă și confirmată prin probele anexate la cererea de validare, iar conform

art. 66 alin. (1) lit. 1) din Legea insolvenței, atribuțiile principale ale administratorului constă în colectarea datoriilor față de debitori și recuperarea silită a bunurilor debitorului aflate în posesia unor terți.

Ca urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță temeinic și legal a admis cererea de validare a popririi depusă de către lichidatorul SRL „Sansilvia” în proces de insolvență împotriva terțului poprit SRL „Vivaura-CH” și a validat poprirea înființată de SRL „Sansilvia” în proces de insolvență, substituită ulterior cu Țurcanu Corneliu, față de terțul poprit SRL „Vivaura-CH” și a încasat de la terțul poprit SRL „Vivaura-CH” în beneficiul lui Țurcanu Corneliu datoria în sumă de 11 942 250 lei or, argumentele invocate de către recurentul SRL „Vivaura-CH” în cererea de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Mai mult că, atât în cadrul examinării cauzei în instanța de insolvență, cât și în cererea de recurs, SRL „Vivaura-CH” nu a negat existența datoriei față de SRL „Sansilvia”, ci doar a invocat încălcarea normelor procedurale la examinarea cauzei în prima instanță.

Așadar, referitor la invocarea recurentului asupra încălcării normelor procedurale la examinarea demersului de scoatere de rol a cererii de validare a popririi, cât și emiterea în acest sens a unui act de dispoziție necorespunzător, instanța de recurs relevă că din sensul art. 268 alin.(1) CPC, este de înțeles că în cazul scoaterii cererii de pe rol, procesul se termină printr-o încheiere judecătorească, în care instanța indică modul de înlăturare a circumstanțelor specificate la art.267, însă legislația procesuală nu conține o mențiune expresă referitor la obligația instanței de a motiva, printr-un act de dispoziție separat și respingerea demersului de scoatere a cererii de pe rol.

Or, actul judecătoresc vizat nu împiedică desfășurarea de mai departe a procesului, dimpotrivă, presupune respingerea unei propuneri de a fi lăsată fără examinare cererea, de aceea, legiuitorul nu a prevăzut dreptul justițiabililor de a ataca încheierea prin care a fost respins demersul de scoaterea a cererii de pe rol, separat de hotărâre, respectiv, nici recurentul nu a fost lipsit de dreptul de a contesta încheierea respectivă odată cu fondul cauzei.

Nu poate fi reținută nici afirmația recurentului precum că instanța de insolvență neîntemeiat a respins demersul avocatului Stela Cebotari de amânare a examinării cauzei în situația în care contractul de asistență juridică nr.070 a fost semnat cu ultima în ziua pentru care a fost stabilită ședinței de judecată, și anume la 19 decembrie 2016.

Aceasta deoarece, cum corect a observat și prima instanță, terțul poprit timp de 2 ani din momentul recepționării cererii de înființare a popririi, cel puțin, de la 24 decembrie 2014 când poprirea a fost înregistrată în instanța de insolvență, a avut suficient timp pentru a-și formula poziția de apărare și a prezenta probele pe care le consideră pertinente și concludente în susținerea poziției sale, cu toate acestea SRL „Vivaura-CH” pe tot parcursul judecării a cauzei nu a invocat absolut nici un argument prin care să combată ori să pună la îndoială datoria de 11 942 250 lei.

În asemenea circumstanțe, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea hotărârii contestate, deoarece este invocat pur declarativ doar pentru a justifica într-un oarecare mod înaintarea prezentului recurs.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolvență, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate și urmează a fi respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Vivaura-CH” și a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspunderea Limitată „Vivaura-CH”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, în cauza intentată la cererea lichidatorului Societății cu Răspunderea Limitată „Sansilvia” în proces de faliment, Popaz Vera, substituită cu Țurcanu Corneliu, privind validarea poprii prin încasarea datoriei de la terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva